

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نوشتۀ: جرمن فارین پالیسی
برگردان از: تحریریه سایت تدارک
فرستندۀ: علی مشرف
۱۲ نومبر ۲۰۲۱

ارزیابی "جنگ علیه تروریسم"

بیست سال پس از ۱۱ سپتمبر، "جنگ علیه تروریسم" غرب شکست خورده است، و آنچه برجای گذاشته، میلیون‌ها کشته و کشورهایی به‌کلی ویران شده است.

توضیح سایت: مقاله حاضر در ماه سپتمبر و به مناسبت بیستمین سالگرد حمله تروریستی ۱۱ سپتمبر به برج‌های دوقلو در نیویورک و آغاز لشکرکشی صلیبی امریکا و متحدان آن در ناتو علیه "تروریسم" در پورتال جرمن فارین پالیسی منتشر شد. تمرکز گزارش بر تلفات انسانی و آسیب‌های عمیق اجتماعی وارده بر کشورهایی است که به بهانه "جنگ علیه تروریسم" هدف تهاجم امریکا و متحدان آن قرار گرفتند. گزارش به تغییر پایه‌ی در نگرش حاکم بر جهان معاصر در نتیجه این جنگ نمی‌پردازد. تغییری که در نتیجه آن توسل به هر گونه اعمال قهر علیه سلطه سرمایه‌داری جهانی برچسب تروریسم خورد و به این ترتیب عمل انقلابی علیه طبقه حاکم نیز در کنار ارتجاعی‌ترین انواع ترور که خود اساساً محصول طبقات حاکم بود قرار می‌گرفت در حالی که خشونت‌بارترین انواع تروریسم دست راستی که به ویژه در جریان انقلابات رنگی از سوی همان قدرتها سازمان داده شدند، به مثابه جزئی از جنبش دموکراسی خواهی وارد حیات روزمره اجتماعی جوامع شدند؛ از ارتش آزاد سوریه تا گردانهای فاشیستی اوکراین. با این حال همین گزارش کوتاه به قدر کافی ابعاد سرسام‌آور فاجعه "جنگ علیه تروریسم" را تصویر می‌کند.

ارزیابی "جنگ علیه تروریسم" [۱]

بیست سال پس از ۱۱ سپتمبر، "جنگ علیه تروریسم" غرب شکست خورده است، و آنچه برجای گذاشته، میلیون‌ها کشته و کشورهایی به‌کلی ویران شده است.

میلیون‌ها نفر کشته، فقر گسترده، ده‌ها میلیون پناهنده و چندین کشور ویران شده؛ این است حاصل جنگ‌های غرب در سراسر خاورمیانه و وسیع‌تر [۲] از ۱۱ سپتمبر ۲۰۰۱ تاکنون. جنگ‌هایی که در افغانستان، پاکستان، عراق، سوریه، یمن و سومالی به نام جنگ علیه تروریسم جهادی و تحت لوای "آزادی و دموکراسی" به راه افتادند، بیش از هر چیز موجب رنج و فلاکت بشر در ابعادی تاریخی شده‌اند. اهداف واقعی یا ادعائی به دست نیامده‌اند: هیچ کجا جوامعی شکوفا و رو به ترقی ظهور نکرده؛ نه در هندوکش و نه در دجله و فرات. به عقیده کارشناسان، امروز تروریسم جهادی نسبت

به سال ۲۰۰۱ "قدرتمندتر" و در مقیاس جهانی گسترده‌تر است. در این مدت نیروهای مسلح و سرویس‌های اطلاعاتی غربی همچنین فجیع‌ترین جنایات جنگی و مصادیق نقض حقوق بشر را مرتکب شده‌اند – از کشتار هدفمند غیرنظامیان بی‌سلاح تا روانه کردن هزاران نفر به دخمه‌های شکنجه. آلمان در همه اینها دخیل بوده است.

تلفات

"جنگ‌های علیه تروریسم" که غرب پس از ۱۱ سپتمبر راه انداخته، جان میلیون‌ها نفر را گرفته است. این آمار مثلاً از سوی "پروژه هزینه‌های جنگ" [۳] ارائه شد. پروژه مذکور سال ۲۰۱۰ توسط مؤسسه امور بین الملل و روابط عمومی واتسون [۴] در دانشگاه براون (پروویدنس، رود آیلند) [۵]، یکی از هشت دانشگاه لیگ آیوی [۶] در ایالات متحده آمریکا، کلید خورد. [i] بر اساس این آمار، در عملیات‌های نظامی در جنگ‌های افغانستان، پاکستان، عراق، سوریه و یمن، و چند جبهه محدودتر "جنگ علیه تروریسم" از قبیل سودان یا زندان صحرایی گوانتانامو آمریکا، ۸۹۷،۰۰۰ تا ۹۲۹،۰۰۰ نفر کشته شدند. اینها – شامل ۳۶۴،۰۰۰ تا ۳۸۷،۰۰۰ غیرنظامی – فقط تلفاتی است که از طریق دست‌کم دو منبع مستقل به طور موثق قابل تأیید بوده است. تعداد احتمالاً بالای کشته‌های گزارش نشده هم باید به میزان تلفات اضافه شود. آمار فوق موارد مرگ و میر مرتبط با جنگ از قبیل موارد ناشی از جراحات، بیماری و گرسنگی را در بر نمی‌گیرد. تنها در مورد عراق، تعداد کل تلفات مستقیم و غیر مستقیم جنگ بین سال‌های ۲۰۰۳ تا ۲۰۱۳ بالغ بر یک میلیون نفر تخمین زده می‌شود. [ii] بنابه داده‌های پروژه هزینه‌های جنگ، در تمام کشورهای درگیر مجموع تلفات جنگ چندین برابر تعداد مرگ و میرهای ناشی از خشونت جنگی مستقیم است.

گرسنگی و ویرانی

کشورهای آسیب دیده از جنگ همچنین با سخت‌ترین رنج‌های انسانی و سنگین‌ترین ویرانی‌های مادی نیز روبه رو هستند. در ۲۰ سال گذشته، حدود ۳۳۰۰۰ کودک – احتمالاً حتی بیشتر از این تعداد – در افغانستان کشته و مصدوم شده‌اند. همچنین تخمین زده می‌شود شمار زیادی موارد گزارش نشده به‌ویژه از جراحات دائمی ناشی از عملیات نظامی یا تله‌های انفجاری وجود داشته باشد. [iii] بنابر آمار سازمان برنامه جهانی غذا (WFP) [۷]، نرخ فقر در عراق در سال ۲۰۲۰ به ۳۱.۷ درصد رسیده بود؛ در افغانستان از ۳۳.۷ درصد در سال ۲۰۰۷ به ۵۴.۵ درصد در سال ۲۰۱۶ افزایش یافته بود. طبق گزارش سازمان Welthungerhilfe [۸] آلمان، در حال حاضر تقریباً ۱۸.۴ میلیون نفر، یعنی حدود نیمی از جمعیت افغانستان، از غذای کافی بی‌بهره‌اند. [iv] اخیراً یمن مجبور شد نه‌تنها با همه‌گیری کووید-۱۹ بلکه با امواج دیفتری و وبا نیز مبارزه کند. به گفته یونسف، بیش از دو سوم جمعیت حدوداً ۳۰ میلیون نفری این کشور، شامل ۱۱.۳ میلیون کودک – زیر آتش نیروهای سعودی و اماراتی مسلح به سلاح المانی [v] – به کمک‌های بشردوستانه متکی است. آسیب عاطفی – همچون تروما – و پیامدهای اجتماعی آن بر راحتی قابل سنجش نیست. در مورد تخریب ویرانگر زیرساخت‌های آن کشور، از خانه‌ها، خیابان‌ها و تأسیسات عمومی گرفته تا منابع آب و برق آن نیز همین امر صادق است.

فلاکت پناهندگان

جنگ‌هایی که پس از ۱۱ سپتمبر ۲۰۰۱ آغاز شد همچنین موجب فلاکت تقریباً بی‌سابقه‌ای برای پناهندگان شده است – فلاکتی که تنها امواج جهانی پناهندگان در جنگ جهانی دوم از آن پیشی می‌جوید. "پروژه هزینه‌های جنگ" شمار

پناهندگان افغان را ۵.۹ میلیون نفر تخمین می‌زند.[vi] برآورد می‌شود پاکستان ۳.۷ میلیون، عراق ۹.۲ میلیون، و سوریه (از آغاز عملیات غرب علیه داعش در سال ۲۰۱۴) ۷.۱ میلیون پناهنده داشته باشند. علاوه بر این، ۴.۶ میلیون پناهنده یمنی و ۴.۳ میلیون پناهنده سومالیایی وجود دارد. شمار پناهندگان در مجموع بر ۳۴.۸ میلیون نفر بالغ می‌شود. در همه کشورها شمار آوارگان داخلی (IDP)[۹] بسیار بیشتر از شمار کسانی است که به خارج از کشور پناهنده شده‌اند. "پروژه هزینه‌های جنگ" – که ۱.۲ میلیون نفر لیبیایی و ۱.۸ میلیون نفر فیلیپینی را نیز در شمار پناهندگان به حساب می‌آورد – به این واقعیت اشاره می‌کند که این آمارها تخمین‌هایی محافظه‌کارانه‌اند. به گفته محققان امریکایی، شمار واقعی کل پناهندگان احتمالاً در حدود ۶۰ میلیون نفر باشد. اکثر پناهندگانی که کشورشان را ترک کرده‌اند در کشورهای همسایه باقی می‌مانند – پناهندگان افغان، در پاکستان و ایران؛ و پناهندگان سوری، عمدتاً در ترکیه، لبنان و اردن. کشورهای ثروتمند غربی که مسبب جنگ‌ها بوده‌اند، دائماً پناهندگان را با کشیدن دیوار و سیم خاردار از قلمرو خود دور نگه می‌دارند.

شکنجه و قتل

کشورهای غربی در جریان جنگ‌های پس از ۱۱ سپتمبر و "جنگ علیه تروریسم" ادعائی‌شان در سطح جهان، مرتکب موارد متعدد جنایت جنگی و نقض حقوق بشر شده‌اند. در مورد نیروهای ویژه استرالیا در افغانستان، جنایات جنگی شامل نوعی مناسب معارفه غیررسمی برای تازه‌واردان جهت نشان دادن استعداد رزمی خویش بود؛ آنان در این "مناسک" باید دست‌کم یک غیرنظامی افغان را به قتل می‌رساندند.[vii] سازمان سیا در جست و جوی جهادی‌های واقعی یا ادعائی، هزاران مظنون را در اقصی نقاط جهان ربود و روانه اتاق‌های شکنجه کرد. گفته می‌شود بیش از ۳۰۰۰ نفر در مدت زمانی کوتاه به چنین سرنوشتی دچار شده‌اند.[viii] آلمان و اتحادیه اروپا در این امر دخیل بودند – از طریق مشارکت در آدم‌ربائی و بازجوئی تحت شکنجه؛ همچنان که پولند و رومانی، که اردوگاه‌ها و اتاق‌های شکنجه را تأمین می‌کردند.[ix] بازداشتگاه امریکا در گوانتانامو، که در آن دست‌کم ۷۸۰ نفر از ۴۸ کشور بازداشت و شکنجه شدند، همچنان باز است و ۳۹ زندانی هنوز آنجا در بازداشت به سر می‌برند. در تمام این مدت تنها ۱۶ نفر به جرائم جنائی متهم شده‌اند – بقیه، یعنی بیش از ۷۰۰ نفر، مشتمل بر خردسالان، بدون دسترسی به وسائل قانونی برای اعتراض به بازداشت‌های خودسرانه خویش بازداشت شده‌اند؛ بسیاری از آنها به مدت بیش از یک دهه.[x]

ترور

هدف رسمی بیست سال جنگ علیه تروریسم – یعنی غلبه بر تروریسم جهادی – شکست خورده است. آنها حتی از جهاتی جهادی‌ها را تقویت نیز کرده‌اند. به نوان مثال، جنگ علیه عراق شرایط را برای ظهور داعش مهیا کرد؛ تلاش‌های غرب برای سرنگونی دولت سوریه شرایطی را برای یکی از شاخه‌های القاعده، یعنی النصرة، یا جانشین آن، هیأت تحریر الشام فراهم نموده تا کنترل استان شمالی ادلب سوریه را در دست بگیرند.[xi] حتی در افغانستان، نمتنها طالبان به قدرت بازگشته، بلکه در افغانستان جای القاعده را گروه جهادی داعش خراسان گرفته است. داعش خراسان با حمله اخیر خود به میدان هوایی کابل نشان داد که هنوز می‌تواند دست به کشتار جمعی بزند. اگرچه به گفته گیدو اشتاینبرگ، کارشناس تروریسم در مؤسسه المانی برای امور بین‌الملل و امنیت (SWP)[۱۰]، برخی از سازمان‌های تروریستی همچون القاعده "امروز تا حدی ضعیف‌تر از سال ۲۰۰۱ اند"، با اینحال "بستر کلی" "قدرتمندتر" است – چرا که اکنون "تهدیدات از جانب شمار افزون‌تری از جهادگران جوان و در کشورهای بیشتری صورت

می‌پذیرد". اشتاینبرگ خاطرنشان می‌کند: "در مجموع، در ۲۰۲۱/۲۰۲۰، تروریست‌های اسلام‌گرای بیشتری در نقاط بیشتری در سطح جهان وجود دارند، و طی چند سال گذشته نسبت به سال ۲۰۰۱ حملات بیشتری صورت داده‌اند و تلفات بیشتری گرفته‌اند." [xii]

<https://www.german-foreign-policy.com/en/news/detail/8700/>

یادداشت‌ها

- [1] "War on Terror"
- [2] broader Middle East
- [3] Costs of War Project
- [4] Watson Institute for International and Public Affairs
- [5] Brown University (Providence, Rhode Island)
- [6] Ivy League
- [7] از سازمان‌های تابعه سازمان ملل متحد
- [8] امداد جهانی گرسنگی
- [9] Internally Displaced Persons
- [10] German Institute for International and Security Affairs

[i] Neta C. Crawford, Catherine Lutz: Human Cost of Post-9/11 Wars: Direct War Deaths in Major War Zones. watson.brown.edu 01.09.2021.

[ii] IPPNW: Body Count. Casualty Figures after 10 Years of the "War on Terror". Iraq - Afghanistan - Pakistan. First international edition (March 2015).

[iii] One child killed or maimed every 5 hours over 20 years of war in Afghanistan. savethechildren.net 31.08.2021.

[iv] Mehr als 18 Millionen Menschen hungern. tagesschau.de 17.08.2021.

[v] See also [Die Schlacht um Al Hudaydah](#).

[vi] David Vine, Cala Coffman, Katalina Khoury, Madison Lovasz, Helen Bush, Rachael Leduc, Jennifer Walkup: Creating Refugees: Displacement Caused by the United States' Post-9/11 Wars. watson.brown.edu 19.08.2021.

[vii] See also [The Era of Impunity](#).

[viii] The CIA Black Sites Program and the Gina Haspel Nomination. nsarchive.gwu.edu 09.05.2018.

[ix] See also [17 Years "War on Terror"](#)

[x] Mohammed Haddad: Guantanamo Bay explained in maps and charts. aljazeera.com 07.09.2021.

[xi] See also ["Rebellen" \(II\)](#) and [German Jihad Supporters](#)

[xii] Sven Hansen: "Eine Etappe im Abstieg des Westens". taz.de 01.09.2021.